

Č. j./Sp. zn./Typ

MD-65518/2024-072/2

MD/65518/2024/072

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo dopravy, jako nadřízený věcně příslušný orgán (dále jen „nadřízený orgán“) podle ustanovení § 16a odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), a v návaznosti na ustanovení § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“),

rozhodlo

ve věci stížnosti dle § 16a odst. 1 písm. d) InfZ ze dne 6. 9. 2024, kterou podal pan [REDACTED] [REDACTED] nar. [REDACTED] [REDACTED] bytem [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] DS: [REDACTED] (dále jen „stěžovatel“), proti výši úhrady sdělené podle § 17 InfZ při vyřizování žádosti o informace ze dne 22. 8. 2024 přípisem Krajského úřadu Olomouckého kraje (dále jen „povinný subjekt“) ze dne 3. 9. 2024 pod č. j. KUOK102204/2024

takto:

Podle ustanovení § 16a odst. 7 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím, se požadovaná úhrada za poskytnutí informace snižuje na 1 113 Kč.

O d ů v o d n ě n í

I.

Nadřízenému orgánu byla v souladu s § 16a odst. 5 InfZ postoupena stížnost stěžovatele spolu s příslušným spisovým materiálem povinného subjektu. Ze spisového materiálu plynou následující skutečnosti:

Stěžovatel se prostřednictvím datové schránky obrátil na povinný subjekt se žádostí ze dne 22. 8. 2024, v níž na základě InfZ požádal o poskytnutí těchto informací:

„Kolik zdejší úřad vydal v první polovině roku 2024 rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí o přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu.

-Jaká byla ve věci oprávněná úřední osoba, bylo-li více oprávněných osob u některé z věcí, tak jména všech oprávněných úředních osob.

-Kdy příslušná právní věc zdejšímu úřadu napadla a kdy bylo vydáno rozhodnutí o odvolání.

-U každé kauzy žádám o její identifikaci prostřednictvím spisové značky.“

Povinný subjekt k žádosti stěžovatele zaslal přípis ze dne 3. 6. 2024 pod č. j. KUOK102204/2024, kterým stěžovateli oznámil, že v souladu s § 17 odst. 1 InfZ bude za poskytnutí informací požadovat úhradu účelně vynaložených nákladů v celkové výši **3710,- Kč**. K samotnému stanovení výše úhrady pak povinný subjekt uvedl:

„Požadované informace jsou vedeny samostatně v jednotlivých spisech vedených oprávněnými úředními osobami a je možné je zjistit pouze za předpokladu, že pověřený zaměstnanec oddělení silniční dopravy Odboru dopravy a silničního hospodářství Krajského úřadu Olomouckého kraje bude postupně procházet jednotlivé spisy a vypisovat Vámi požadované informace.

KÚOK nevede přehledy o vedených správních řízeních v požadovaném formátu, tedy kolik rozhodnutí z celkového počtu 168 rozhodnutí vydaných oddělením silniční dopravy se týká přestupků „proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu“, ale tento počet zahrnuje i další rozhodnutí v odvolacím řízení, která se týkají odvolání proti rozhodnutí proti provedeným zápisům bodů v registru řidičů, rozhodnutí o zadržení řidičského průkazu, rozhodnutí o přezkoumávání zdravotní způsobilosti, rozhodnutí podle zákona č. 56/2001 Sb. a rozhodnutí podle zákona č. 247/2000 Sb. KÚOK nevede statistiku v požadované podobě, tedy která úřední osoba spis vyřídila, kdy uvedená věc napadla KÚOK, kdy bylo vydáno rozhodnutí o odvolání a spisová značka.

Odbor DSH KÚOK má zdrojové údaje pro sestavení statistiky, ale musí z jednotlivých spisů požadované údaje zjistit a vytvořit požadovanou odpověď. Povinný subjekt s ohledem na charakter požadované informace uvádí, že vyhledávání požadovaných informací je časově velmi náročné. Jak KÚOK uvedl výše, vyhledání Vámi požadovaných informací nespadá pod běžné vyhledávání, protože Vámi požadované informace povinný subjekt nevyužívá při své každodenní činnosti, ale jedná se o mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací. Úplatnost souvisí s tím, že s ohledem na konkrétní podmínky u povinného subjektu a na množství požadovaných informací nebo jejich povahu bude vyhledání informací pro povinný subjekt zátěží nad míru obvyklou (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 10. 2016, č. j. 5 As 35/2016 - 25).

Veškeré požadované informace bude dohledávat 1 zaměstnanec. Jedná se o vysoký počet spisů, a to 168 spisů. Vyhledání požadovaných informací z jednoho spisu včetně jejich zápisu zabere průměrně 5 minut.

Uvedený průměrný čas potřebný pro vyhledání požadovaných informací byl zjištěn kvalifikovaným odhadem na základě zkušebního vyhledání žadatelem požadovaných informací u vzorku 10 spisů. Pověřený zaměstnanec v rámci vyhledání informace musí vždy u každého spisu:

- fyzicky shromáždit předmětnou spisovou dokumentaci z příruční spisovny - 2 minuty
- zpracovat požadované informace - 2 minuty,
- jednotlivé získané údaje zapracovat do sumarizační tabulky pro potřeby poskytnutí požadovaných informací - zapsat počet rozhodnutí a sečíst - 1 minuta,

a to pro každý spis. Spisy je nutné fyzicky prohlédnout a zjistit požadované údaje. Vyhledání požadovaných údajů přitom nepředstavuje jen prosté nahlédnutí do spisu, ale cílené vyhledání konkrétních údajů dle požadované struktury, kdy je nutné vyhledat v každém spise vyřizovaném oddělením silniční dopravy Odboru DSH KÚOK požadované informace.

Uvedené vyhledání požadovaných informací v tomto rozsahu tedy spočívá ve zpracování údajů z 168 spisů, přičemž zpracování údajů jednoho spisu trvá průměrně 5 minut, tj. celkem 14 hodin vyhledávání (168 spisů x 5 /průměrný počet minut na 1 spis/ = 840 minut, tj. 14 hodin).

Vyhledávání informací po dobu 14 hodin je mimořádně rozsáhlým vyhledáním ve smyslu § 17 odst. 3 zákona.

Výše úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací je v čl. 4 odst. 4 Směrnice stanovena na 265 Kč za jednu hodinu vyhledávání.

Celkem jde tedy o 14 hodin vyhledávání v sazbě 265 Kč za 1 hodinu, tj. o celkové náklady ve výši 3 710 Kč. (14 x 265 = 3 710 Kč).“

Závěrem přípisu povinný subjekt informoval stěžovatele o způsobu a lhůtě úhrady požadované částky, včetně poučení o důsledcích případného nezaplacení.

Výzva povinného subjektu byla stěžovateli doručena cestou datové schránky dne 3. 9. 2024.

Proti oznámené výši úhrady podal stěžovatel v souladu s § 16a odst. 1 písm. d) InfZ stížnost ze dne 6. 9. 2024:

„Povinný subjekt uvádí, že disponuje celkem 168 rozhodnutími, ale že ne všechny jsou validní pro mou žádost a je nutné všechny postupně projít a zjistit, zda jsou validní pro mou žádost či nikoliv, pokud bude validita potvrzena, pracovník provede další úkony s tím spojené. S tím naprosto souhlasím.

Povinný subjekt tvrdí, že k tomu, aby zjistil jméno oprávněné úřední osoby, datum nápadu kauzy a datum vydání rozhodnutí, a tyto údaje přiřadil ke každé spisové značce, tak je nutné, aby fyzicky procházel spisy. S tímto tvrzením však nemohu souhlasit. Povinný subjekt zde požaduje úhradu za řešení, které není efektivní, a snaží se náklady uměle navyšovat. Ke zjištění těchto skutečností je totiž možné využít software spisové služby. Povinný subjekt se vůbec nezabýval možností použití software spisové služby a vyhledání požadovaných informací v softwaru spisové služby, když stačilo vyfiltrovat kauzy dle data vydání rozhodnutí a zákona, dle kterého byl přestupek projednáván (nebo odboru, který jej vyřizoval). Datum nápadu věci, spisová značka, i oprávněná úřední osoba, jsou informace, které jsou evidovány. Zobrazené výsledky s užitím zmíněných dvou filtrů stačilo zachytit „screenshotem“, začernit sloupec s osobními daty a pracovník tak nemusí nic zapracovávat do sumarizační tabulky.

Dále nemohu souhlasit s „časovým rozbořem“ kde povinný subjekt uvádí, že je nutné fyzicky shromáždit spisovou dokumentaci - pokud bude využít postup viz. výše, může zabrat takový krok opravdu 2 minuty, ale ne na jedno rozhodnutí, ale na celek. K údajím „zpracování požadovaných informací“, zde povinný subjekt uvádí, že tento krok bude trvat 2 min - pokud, ale pracovník dojde k zjištění, že rozhodnutí není validní, práce s tímto rozhodnutím se dá počítat pouze na vteřiny, nikoliv na 2 min. V okamžiku kdy dojde k zjištění, že rozhodnutí není pro mou žádost validní, nebude pracovník provádět ani poslední krok „zapracování informací do sumarizační tabulky“.

Mám za to, že informaci bylo možné vyhledat v řádu jednotek minut. Povinný subjekt nevysvětluje,

proč v roce 2024 nepoužil pro práci s daty počítač, a namísto toho chtěl chodit po spisovnách a hledat něco v papírech. Navíc povinný subjekt neuvádí, kolik rozhodnutí (z celku 168 rozhodnutí) je pro mou žádost validních a díky tomu, nelze implementovat „vzorek“ i na zbylá rozhodnutí.

Díky absenci těchto informací je výzva v podstatné míře nepřezkoumatelná a nelze ani určit oprávněnost žádané částky.

Postup zmíněný Krajským úřadem Olomouckého kraje se mi tedy jeví jako zavádějící a velice neefektivní! Z toho důvodu podávám proti výzvě, kterou jsem byl k úhradě nákladů vyzván, stížnost a navrhuji snížení úhrady na 0,- Kč.“

Povinný subjekt k podané stížnosti uvádí, že ji považuje za nedůvodnou, přičemž na uvedené výši úhrady nákladů spojených s poskytnutím požadovaných informací trvá, a je dle něj přiměřená a řádně odůvodněná, přičemž stěžovatel byl o výši úhrady náležitě a obsáhle informován a byly splněny i všechny ostatní náležitosti ust. § 17 zákona č. 106/1999 Sb. a povinný subjekt tedy postupovali v souladu s příslušnými právními předpisy.

II.

Nadřízený orgán posoudil stížnost stěžovatele z hlediska přípustnosti a včasnosti. Ze spisového materiálu bylo zjištěno, že stížnost podal stěžovatel a jedná se tedy o stížnost přípustnou. K hledisku včasnosti podání stížnosti bylo zjištěno, že byla podána ve lhůtě stanovené zákonem. Poté se nadřízený orgán zabýval posouzením postupu povinného subjektu při vyřizování žádosti o poskytnutí informace a dospěl k následujícímu.

Dle ustanovení § 17 odst. 1 InfZ jsou povinné subjekty v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Dle § 17 odst. 3 a 4 InfZ přitom platí, že *v případě, že bude povinný subjekt za poskytnutí informace požadovat úhradu, písemně oznámí tuto skutečnost spolu s výší úhrady žadateli před poskytnutím informace. Z oznámení musí být zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena. Součástí oznámení musí být poučení o možnosti podat proti požadavku úhrady nákladů za poskytnutí informace stížnost podle § 16a odst. 1 písm. d), ze kterého je patrné, v jaké lhůtě lze stížnost podat, od kterého dne se tato lhůta počítá, který nadřízený orgán o ní rozhoduje a u kterého povinného subjektu se podává. Nesplní-li povinný subjekt vůči žadateli oznamovací povinnost podle odstavce 3, ztrácí nárok na úhradu nákladů.*

Čl. 17 odst. 5 Listiny základních práv a svobod předpokládá, že podrobnosti poskytování informací orgány státu a samosprávy budou stanoveny zákonem, což ustanovení § 17 InfZ splňuje. Úhrada nákladů navíc není koncipována jako důvod zakazující přístup k informaci ve smyslu čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod, ale čistě jako – jak zdůrazňuje i judikatura soudů – „cena informační služby“. Listina přitom *právo na informace* nekoncipuje jako právo bezplatné. Tam, kde určité právo nelze podmínit úhradou, stanoví toto pravidlo Listina výslovně (srov. čl. 31, čl. 33 odst. 2 a čl. 40 odst. 3), takže v ostatních případech není v rozporu s ústavním pořádkem, pokud je realizace konkrétního práva vázána na určité výdaje (za podmínky jejich přiměřenosti, což § 17 InfZ nepochybně splňuje, když umožňuje úhradu jen skutečně vynaložených materiálových nákladů a nikoli generování jakéhokoli zisku či stanovení paušální náhrady). V každém případě lze úhradu nákladů podle § 17 daného zákona považovat za opatření legitimní i přiměřené, které nenarušuje právo na informace.

Z předloženého spisového materiálu je zjevné, že povinný subjekt za poskytnutí požadované informace požaduje po stěžovateli úhradu účelně vynaložených nákladů, a to z důvodu mimořádně rozsáhlého vyhledávání informací.

Pojem mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací není InfZ legálně vymezen. Vyhledáním informací lze rozumět činnost povinného subjektu, resp. jeho pracovníků, která spočívá v identifikaci a následném shromáždění požadovaných informací a v navazujícím zpracování odpovědi na žádost, tzn. utřídění informací za účelem jejich předání žadateli (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 A 83/2001-39). Do vyhledání informací však již není možné zařadit dobu nutnou na posouzení, zda vyhledání dané informace lze nebo nelze poskytnout. Pod pojem vyhledání informací lze tedy podřadit skutečně strávený čas fyzickým shromažďováním dokumentů pracovníky povinného subjektu.

O mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací se jedná tehdy, jestliže shromáždění informací bude pro daný povinný subjekt představovat v jeho konkrétních podmínkách časově náročnou činnost, která se objektivně vzato vymyká běžnému poskytování informací tímto povinným subjektem, tedy jestliže vyhledání informací již v daném případě nelze s ohledem na pojetí veřejné správy jako služby veřejnosti považovat za běžnou, povinný subjekt nijak nezatěžující součást obvyklé agendy. Jedná se tedy o situace, kdy pracovník povinného subjektu, pověřený vyřízení žádosti o informace, bude nucen na delší dobu přerušit či odložit plnění svých úkolů a cíleně se po určitou dobu věnovat pouze vyhledáváním požadované informace. Vzhledem k uvedenému je však třeba také dodat, že mimořádnou rozsáhlost nelze obecně vyčíslit počtem hodin, tzn. nelze říci, že za všech okolností bude podmínka mimořádně rozsáhlého vyhledávání splněna, jestliže vyhledávání informací bude trvat např. 10 a více hodin. Při vyhledávání informací je třeba vždy zohlednit konkrétní podmínky každého povinného subjektu. Nelze tedy ani vyloučit, že mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací bude dáno i při vyhledávání např. pouze po dobu 2 hodin.

Mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací tak může ve své podstatě zahrnovat činnosti, které směřují k vyhledání informací velkého množství a různorodého obsahu, tedy informací typově odlišných, které povinný subjekt nemá shromážděny na jednom místě a pro jejich vyhledání je tedy nutné vyvinout zvýšenou aktivitu. Dále se může jednat i o případy, kdy žadatel požaduje informace sice související, avšak vzhledem k jiným objektivním okolnostem bude poskytnutí informace vyžadovat rozsáhlou činnost povinného subjektu. Např. se bude jednat o „starou“ informaci, u níž není přesně známo, kde je uložena. O mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací se však může jednat i v případě, kdy žadatel fakticky požaduje pouze jeden dokument či málo údajů, nicméně jejich shromáždění skutečně objektivně vyžaduje mimořádně rozsáhlé vyhledávání.

Lze tedy shrnout, že mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací zahrnuje takové náklady povinného subjektu, které nelze ad hoc vymezit časovým úsekem či množstvím konkrétních dokumentů, nýbrž musí být vždy přihlédnuto k faktickému rozsahu a komplikovanosti samotného vyhledávání informace ze strany pracovníků povinného subjektu.

III.

S ohledem na stížnostní námitky stěžovatele přistoupil dále nadřízený orgán k přezkumu způsobu stanovení výše úhrady nákladů v rozsahu požadovaném stěžovateli, tj. tím, zda povinný subjekt uplatnil úhradu řádně a ve lhůtě stanovené InfZ a dále tím, zda celková výše úhrady odpovídá § 17 InfZ, nařízení vlády č. 173/2006 Sb., o zásadách stanovení úhrad a licenčních odměn za poskytování informací podle InfZ a schválenému sazebníku úhrad za poskytování informací.

Dle doloženého spisového materiálu povinného subjektu plyne, že výzvu k úhradě nákladů za poskytnutí požadovaných informací zaslal povinný subjekt stěžovateli prostřednictvím datové schránky dne 3. 9. 2024, přičemž téhož dne byla stěžovateli doručena. Splnění lhůty pro oznámení výše úhrady tak bylo ze strany povinného subjektu dodrženo.

Z podkladů je dále zjevné, že povinný subjekt postupoval formálně správně, když popsal konkrétní test náročnosti vyhledání požadovaných informací, uvedl řádně platný sazebník úhrad a žadatele i řádně poučil. Lze uvést, že požadovanými informacemi povinný subjekt disponuje, avšak nedisponuje jimi v té podobě, kterou stěžovatel požaduje, tj. nemá k dispozici žádný statistický přehled rozhodnutí, která by obsahovala všechny stěžovatelem vymezené údaje. Zákon, jiný právní předpis, ani interní akt nenařizuje povinnost povinnému subjektu takovou informací disponovat. Povinný subjekt tak za účelem poskytnutí požadované informace musí nejprve vyhledat všechna dotčená rozhodnutí za požadované období a poté je anonymizovat. To ve vztahu k náplni chodu povinného subjektu představuje časově náročnou činnost, která se vymyká běžnému poskytování informací. Úhrada nákladů za poskytnutí informace je tak na místě.

Co se týká samotného stanovení a vyčíslení požadované úhrady za poskytnutí informací, dospěl nadřízený orgán k závěru, že jakkoli je úhrada za shromáždění podkladů na místě, je nutné ji snížit s ohledem na možnost využití efektivnějších procesů pro získání požadovaných informací.

Smyslem zákonné povinnosti povinného subjektu odůvodnit oznámení o požadavku k úhradě účelně vynaložených nákladů na poskytnutí informace, je nepochybně umožnit žadateli o informaci, aby sám posoudil, zda informace, které mu budou po provedení úhrady poskytnuty, skutečně odpovídají předmětu jeho žádosti a tedy, zda celková výše úhrady byla řádně a v souladu se zákonem vyčíslena. Z přípisu povinného subjektu ze dne 3. 9. 2024 pod č. j KUOK102204/2024 řádné odůvodnění požadované výše úhrady plyne, ale existují i efektivnější možnosti získání požadované informace.

Povinný subjekt v zaslané výzvě stěžovateli sdělil, že bude žádat úhradu ve výši 3710,- Kč, přičemž uvedl, že je nutné „fyzicky shromáždit předmětnou spisovou dokumentaci z příruční spisovny - 2 minuty pro každý spis“.

Nadřízený orgán konstatuje, že jakkoli lze přihlídnout k tomu, že i v současnosti je využívána tzv. hybridní pošta, kdy ne každý podkladový materiál pro odvolací řízení zároveň digitalizován a listinný spis se následně vrací prvoinstančnímu orgánu, ty údaje, které žadatel požaduje, lze identifikovat i v elektronické spisové službě. Využití digitálního postupu považuje nadřízený orgán za efektivnější způsob, neboť i fyzické spisy se v nějaké, byť třeba základní formě, do spisové služby vkládají, archivují.

Nadřízenému orgánu je z jeho praxe i z praxe ostatních krajských úřadů známo, že elektronickou spisovou službu GINIS lze využít i pro jednoduchou základní selekci navzdory skutečnosti, že se jedná primárně o archivační systém. Lze totiž například selektovat vypravené písemnosti, přičemž rozhodnutí do vypravovaných písemností spadají. V tomto případě by šlo o selekci rozhodnutí věcného útvaru povinného subjektu. Jakkoli nelze selektovat specifická rozhodnutí, ale jen rozhodnutí obecně, i to je však na místě.

Nadřízený orgán tedy postup povinného subjektu v tomto bodě považuje za málo efektivní a v tomto ohledu vyhovuje námitce stěžovatele.

Nadřízený orgán tak nemůže potvrdit časovou dotaci povinného subjektu 2 minuty na fyzické dohledání 1 spisu, neboť v GINIS lze spisy v tomto konkrétním případě vyfiltrovat snazším způsobem, v zásadě najednou, byť ne okamžitě, jak bylo uvedeno výše.

Další dva úkony posuzoval nadřízený orgán společně. A to vyhledání informací ve spisech a jejich zaznamenání do tabulky, struktury, která teprve bude žadateli užitečná pro jeho žádosti definované potřeby. Důvod je, že tyto činnosti jsou spolu úzce propojené.

Nadřízený orgán se neztotožňuje s námitkou stěžovatele, že konkrétní požadované informace pak lze jednoduše vyfiltrovat prostřednictvím GINIS. Jakkoliv je možné prostřednictvím GINIS získat přehled spisů týkajících se rozhodnutí prostřednictvím výpravy, což nadřízený orgán popsal výše, tak pro zjištění ostatních informací typu „*Kdy příslušná právní věc zdejšímu úřadu napadla a kdy bylo vydáno rozhodnutí o odvolání*“ je třeba otevřít spis a informace aktivně dohledat a zapsat.

Spisová služba GINIS není tabulkový procesor či databáze tradičního typu, která dokáže všechen obsah třídit, rozpoznávat a filtrovat. Jde o archivační nástroj. Současná podoba tohoto systému tak neumožňuje, aby vyhledání informací proběhlo automaticky. Požadované informace nelze získat pouhým zadáním požadovaných údajů. Pro jejich získání je nutné jednotlivý spis procházet, otevírat. Navíc je nutné připomenout, že žadatel požaduje informace ze správních řízení o přestupcích, což je agenda, která je chráněna před veřejným přístupem a zneužitím, a dokonce i před interním úředním přístupem, aby úředníci jiných útvarů nemohli do agendy vstupovat.

Povinný subjekt popsal postup vyhledávání dle práce s listinnou podobou, která je bezesporu úplná, obsahuje např. i listinné doručky atd., ale pominul, že ty údaje, které jsou požadovány, jsou uvedeny i v jeho spisové službě. Obecně lze říci, že je nutné hledat jednotlivé informace.

Nadřízený orgán konstatuje, že jakkoli systém GINIS není zcela shodný na všech pracovištích veřejné správy s ohledem na dílčí možnosti jeho modulace, lze vycházet z jeho základu, který je společný pro všechny.

Zároveň konstatuje, že jakkoli je v případě obou metod zjištění informací nutné podklady pročitat, ověřovat jejich shodu se zadáním a dále zapisovat, z úřední činnosti při řešení shodných nebo typově podobných případů je nadřízenému orgánu známo, že lze tyto činnosti na shodné požadavky žádosti vykonat s pomocí GINIS v intervalu 1,5 až 2 minuty, což je náročnost nárokována v jiných krajích řešících typově shodné žádosti.

Jakkoli se podmínky na jednotlivých pracovištích liší, a liší se i postupy zapisování, přihlédl nadřízený orgán k tomu, že i tuto činnost lze vykonat efektivněji než u povinného subjektu.

Nadřízený orgán konstatuje, že nelze přitakat námitce stěžovatele, že povinný subjekt neuvedl, kolik rozhodnutí ze 168 je pro jeho žádost validních, neboť otázka validity spisů je v těchto typových případech irelevantní.

Pokud povinný subjekt zjistil, že za rozhodné období vydal celkem 168 rozhodnutí a není schopen dále za pomoci nějakého systému z těchto rozhodnutí vyfiltrovat ihned pouze ta, která se týkala předmětné agendy, pak logicky musí projít všech 168 rozhodnutí a zjistit kolik z nich se týká předmětu žádosti. Z tohoto počtu pak dále vypsát údaje, které žadatel chce.

Projít všech 168 rozhodnutí totiž již samo o sobě představuje časovou námahu, a protože povinný subjekt nemusí požadované informace evidovat takovým „hotovým“ a snadno poskytnutelným způsobem, jakým požaduje žadatel, představuje i toto součást rozsáhlého vyhledávání.

Nadřízený orgán však toto zohlednil tak, že se rozhodl přiznat časovou dotaci pro zbývající popsané vyhledávání na nejnižší možné časové úrovni. vycházejících právě z výše popsané a prověřené úřední činnosti, a to dotaci 1,5 minuty na spis. Zde je na místě poznamenat, že judikatura dovodila, že požadovaná úhrada nemusí být přesná, ale reálná, což tento postup splňuje.

Znovu je nutné připomenout, že požadované údaje, které jsou typově čtyři (jméno pověřené úřední osoby, datum nápadu odvolání, datum vydání rozhodnutí, spisová značka), fakticky jich může být více, pokud by například pověřených úředních osob bylo pro daný případ více, je nutné zaznamenávat, ať už přepisem nebo metodou copy – paste jednotlivě a nikoli pomocí vygenerované tabulky.

Pro tuto činnost lze uznat v rámci obou sjednocených činností i odzkoušenou časovou dotaci povinného subjektu, kdy při manuálním přepisu je taková dotace mírně podhodnocená a pro elektronickou práci přiměřená, jak bylo odzkoušeno jinými povinnými subjekty nebo v typových žádostech nadřízeným orgánem.

Z výše uvedeného tedy vyplývá, že nadřízený orgán považuje za adekvátní časovou dotaci na 1 spis 1,5 minuty, oproti původně uváděným 5 minutám. Z toho důvodu tedy snižuje úhradu za rozsáhlé vyhledávání na částku **1 113 Kč** (168 spisů x 1,5 /průměrný počet minut na 1 spis/ = 252 minut, tj. 4,2 hodin).

Celkem jde tedy o 4,2 hodin vyhledávání v sazbě 265 Kč za 1 hodinu, tj. o celkové náklady ve výši 1 113 Kč (4,2 x 265 = 1 113 Kč).

Z výše řečeného považuje povinný subjekt za zjevné, že pro poskytnutí požadovaných informací skutečně bylo nutné provést mimořádně rozsáhlé vyhledávání, byť ne v takovém rozsahu, jak bylo původně stanoveno, a tedy byly splněny podmínky pro vznik možnosti nárokovat si úhradu vynaložených nákladů dle § 17 zákona č. 106/1999 Sb. To vyplývá jak z celkového rozsahu dotčených případů, tak z procesů, které by bylo třeba k vyhledávání provést (informace se nenachází v přímo či ve snadno poskytnutelné podobě, ale je třeba je v jednotlivých spisech najít a zpracovat pro potřeby jejich poskytnutí).

IV.

Nadřízený orgán s ohledem na uvedené dospěl k závěru, že stížnost považuje částečně za důvodnou, a proto uvedenou výše úhrady nákladů spojených s poskytnutím požadovaných informací snižuje 1 113 Kč. Nadřízený orgán proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí a výši úhrady potvrzuje.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí není odvolání přípustné (§ 16a odst. 9 zákona o svobodném přístupu k informacím).

V Praze dne 10. prosince 2024

Mgr. Jakub Stadler
Ředitel
Odbor komunikace

Elektronický podpis: 10.12.2024
Certifikát autora podpisu:
Jméno: Mgr. Jakub Stadler
Vydal: PostSignum Qualified CA 4
Platnost do: 21.12.2025 12:48 +01:00

Rozdělovník:

1. [redacted] nar. [redacted] bytem [redacted] DS: [redacted]
2. Olomoucký kraj, Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc, k č. j.: KUOK 79935/2024, ID datové schránky: qiabfmf
3. do spisu MD